

Július 1

A Szellem egysége

Igyekezzvén megtartani a Szellem egységét a békességnek kötelében.

Efézus 4:3

Napi szakasz: 133. zsoltár

Isten iránti hűséggel örökre kötelelősegetek ügyelni arra, hogy az egyházközösséget semmilyen megosztás ne érhesse; semmi ne tehesse be a lábát a gyülekezetbe, hogy széttépje és megszaggassa a Testet, mint ahogy Dávid nyáját is támadták a ragadozók. Óvatosnak kell lennetek. Ha beállít valaki egy próféciával, és úgy találjátok, hogy az rombol, és bajt okoz, utasítsátok el annak megfelelően – ítéljétek meg az Igével! Meglátjátok, minden igaz prófécia tökéletesen telítve van reménységgel; az együttérzés, a vigasztalás és építés szellemében hat. Ha tehát bármi olyan lép be a Testbe, amiről tudjátok, hogy megsebzí a nyáját és háborgatja a gyülekezetet, a ti dolgotok, hogy elkezdték imádkozni annak a dolognak a kiirtásáért.

Hozzátok létre az egységet a tökéletesség kötelében, hogy épüljön Isten egyháza! Akkor az egyház majd elkezdi felépülni a hitben és az igazság megszilárdításában, és a hívők egyek lesznek. Egy a Test – ismerd el ezt a ténytet! Amikor belép a Testbe a szakadás, a hívők mindig úgy viselkednek, mintha egynél több Test lenne.

Ne felejtset el: Isten akarata számunkra, hogy nagyon hűségesek legyünk az egyházhoz, hogy semminek ne engedjük meg, hogy az egyházba bejutva felszabdálja a Testet! Krisztushoz való viszonylatában ugyanis semmi nem található a Testben, ami a szakadást képviselné. A Testben Krisztus élete van, mégpedig törésmentesen! Amikor Krisztus élete belép a Testbe, ott nem lesz viszálykodás – a szívek és a kezek tökéletesen összehangolódnak, és az nagyszerű lesz. Törekedjétek rá, hogy megtartsátok „a Szellem egységét a békesség kötelében!”

Mai gondolat: Amikor azt gondoljuk, hogy az egyház szegény és szükségetet lát, elfelejtjük azt, hogy a közbenjárás szelleme a világ összes széfjét fölnyithatja.

Július 2

Az Isten, aki ott van mindenek felett

Egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik.

Efézus 4:6

Napi szakasz: Zsoltárok 95

Gondold el! Nem számít, mivel rukkol elő az ellenség, vagy mivel próbál előállni, az Atya, aki mindenek fölött való, ott van fölötted. Az erő, a fenség és a dicsőség Istene képes elvezetni arra a helyre, ahol minden más trónfosztást szenved! Van bátorságod hinni ebben?

Ne feledd, Isten, a mi Atyánk oly rendkívüli módon kívánja ereje megnyilvánulásának teljességét, hogy semmi olyannak nem kell léteznie az életünkben, ami nem az Ő Fiától származik! A megváltásunk teljességében kell élnünk; ismernünk kell a megigazulás teljes erejét, és tökéletesen tisztában kell lennünk azzal, hogy Ő olyan pozícióba hozott bennünket, ahol minden erejével mellettünk áll, és megfosztotta hatalmától az ellenséget.

Isten fölötted – ez valóság! És Isten, aki fölötted áll, több és egymilliószor nagyobb az ördögnél, a gonosz erőknél, a sötétség erőinél. Hogy honnan tudom? Értsd meg, mit mondott az ördög Istennek Jóbról (Jób 1:10): „*Nem te vetted-é körül őt magát...?*” Az ördög képtelen volt Jób közelébe férkőzni, mert sövény vette körül. Mi volt az a sövény? Isten mindenható ereje. Nem tövises sövény volt az, nem bogáncsokból álló sövény, hanem az Úr jelenléte Jób körül, mindenütt! És a mindenható Úr jelenléte ugyanígy körülvesz bennünket is, úgyhogy azon a csodálatos fedezéken az ördög nem tud áttörni.

Az ördög az élő Krisztus ellen harcol, el akarja Őt pusztítani – ha te az élő Krisztussal tele vagy, akkor alig várja, hogy eltakarítson az útból, hogy lerombolja Krisztus erejét. Mondd ezt az Úrnak: „Uram, véd meg a tulajdonod!” Akkor az ördög nem férkőzhet a közeledbe. Mikor teheti ezt meg? Ha Krisztust letaszítod a trónjáról; nem veszed tudomásul, hogy jogosan gyakorol hatalmat fölötted, benned és általad.

Mai gondolat: Erős leszel, ha hiszel a következő igazságban: mindig a hit hozza a győzelmet. Dicsőség Jézusnak!

Július 3

Krisztus ajándékai

*Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem
a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint.*

Efézus 4:7

Napi szakasz: Efézus 4:1–16

Pál apostol Krisztus kegyelméről és ajándékairól beszélt itt – nem a Szent Szellem ajándékairól, hanem Krisztus ajándékairól. Attól a pillanattól fogva, amikor hitet gyakorolsz, te Krisztus Testéhez csatlakoztál. Ha például gyermekeid vannak, bár a neveik különböznek, mégis attól a pillanattól, hogy világra jöttek, a családdhoz tartoznak. Igen, a születésük pillanatától a családdal részévé váltak.

Ti is abban a pillanatban, amikor Istentől születtetek, a családtagjai lettetek, a Testben vagytok, miként Ő maga is – a Testhez tartoztok együtt és külön-külön is. Miután a Testbe kerültök, a Testnek el kell nyernie az ígéret pecsétjét, azaz az ígéret beteljesedését, miszerint Krisztus bennetek van, és hatalmas módon uralkodik az életetekben. A Szent Szellem azért jön, hogy fölfedje a Királyt minden dicsőségében, hogy Királyként uralkodhasson. A Szent Szellem szolgálata mindenben arra irányul, hogy Őt Királlyá tegye.

Te a Testben vagy, és a Szent Szellem ajándékokat oszt a Testben. E szent rendben élve talán úgy találod majd, hogy olyan kijelentést kapsz, amely prófétává avat téged, némelyetek számára pedig világossá válhat, hogy apostoli szolgálatra hívatatok el. Egyesek teljes meggyőződésre juthatnak a tekintetben, hogy pásztorokká kell válniuk. Amikor elpecsételtetek az ígéret Szellemével, akkor meglátjátok majd: Jézus kedvét leli bennetek és ajándékokat ad annak érdekében, hogy az egyház a tökéletes harmónia állapotába kerüljön, amelyben nem állhat fenn a megosztás. Jézus azt akarja, hogy az Ő egyháza tökéletes Test legyen – tökéletes a szellemi képességeiben, és tökéletes az Őbenne való egységben.

Én ennek érdekében szólok most: hogy meglássátok azt az elhívást, amiről Pál beszélt – az elme alázatát, a szellem szelídségét, tudva azt, hogy Isten bennetek van, működik rajtatok keresztül, és a Szellem erőteljesen elvezet benneteket arra az állapotra, ahol nem csupán szellemi ajándékokat kaptatok; hanem Krisztus ajándékait is, aminek

Július 3

következtében alkalmassá váltok a nagyszerű munka elvégzésére, mellyel megbízattatok.

Nem áll szándékomban megmondani nektek, milyen szolgálatot tartogat Isten számotokra a jövőben. Eltökéltem folytassátok az utatokat, és ragaszkodjatok jogaitokhoz! Engedjétek, hogy az Úr Jézus megdicsőüljön oly módon, hogy gyümölcsstermő emberekké tesz benneteket – erőtől duzzadó, Istent dicsőítő hívőkké, akik „*nem a testben bizakodnak*” (Filippi 3:3), hanem a természetes dolgoktól elválasztva már Szent Szellemben vannak, és teljes mértékben Isten akaratában élnek!

Mai gondolat: Teljes szívedből érintsd meg Istent; végy bátorságot, hogy belélegezd a Mennyet; mindig legyen merszed ráébredni Isten gondolatára; tanuld meg a Szent Szellem nyelvét, és hallgass a hangjára!

Július 4

A Szellem kiáltása

Íme, az Isten Báránya!

János 1:36

Napi szakasz: János 1:6–36

Keresztelő János ruházata teveszőrből készült, bőrövet viselt, és sáskával és vadmézzel táplálkozott (Máté 3:4). János születését sem angyalok, sem pásztorok, sem bölcs férfiak, sem csillagok nem jelentették be. Gábrriel azonban, a mennyei hírnök, aki korábban Dánielhez és Máriához is szólt, most Zakariást, János apját is megszólította.

A pusztában János nélkülözte a földi apjának papi otthonában föllefelt ételt és ruhát. Csak egy sóhajlás volt benne – és egy kiáltás, a Szent Szellem kiáltása. Mégis János – helyéről, a pusztából – az egész földet megindította. Isten kiáltott rajta keresztül. A Szellem kiáltása volt – ó, az félelmetes kiáltás! Az egész földet megmozgatta az az átható kiáltás.

Isten szólt Jánoshoz, és egy új dologról beszélt neki: a vízkeresztségről. Élesen körülhatárolt új út volt ez. Azelőtt a körülmetélkedésből valók között volt – most számkivetett. A régi terv összeomlott.

Az emberek hallották a kiáltását – azt a félelmetes kiáltást, a Szellem kiáltását –, és a nekik átadott üzenetét: *„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!”* (2. vers). Készítsetek egyenes ösvényeket – ne tapossatok le másokat, és ne hajtsatok be igaztalan követeléseket! *„Lábaitokkal egyenesen járjatok!”* (Zsidó levél 12:13). Mindenki elképedt, mindenki fölébredt! Azt gondolták, eljött a Messiás. Rendkívüli keresés indult el – vajon ő az? Ki lehet az? *„Én kiáltó szó vagyok a pusztában – mondta János –, egyengessétek az Úrnak útját!„* (János 1:23).

Az emberek személyes élete megtisztult, az életük értelmet nyert. Isten életet préselt ki Jánoson keresztül. Tömegeket mozgatott meg általa, és megváltoztatta a viszonyokat. A Jordán partjait ellepték az emberek. Óriási ébredés történt, bűntudatra jutottak, nagy hangerővel kiáltottak. Ézsaiás próféta előre megmondta: *„A göröngyös utak simákká lesznek, és meglátja minden test az Istennek szabadítását”* (Lukács 3:5,6). A nép, a sokaság Istenhez kiáltott, János megkeresztelte őket a Jordánban, és ők megvallották bűneiket.

Július 4

Ó, Istennel kettesben! Isten Igéje akkor jött Jánoshoz, amikor egyedül volt: „*lőn az Úrnak szava Jánoshoz, a Zakariás fiához, a pusztában, és méne a Jordán mellett lévő minden tartományba prédikálván a megtérés keresztségét a bűnöknek bocsánatjára*” (Lukács 3:2,3).

Egyedül! Egyedül!
Az egészet Jézus hordozta egyedül!
Önmagát adta, hogy megmentse övéit.
Szenvedett, vérzett és meghalt – egyedül.

Ó, egyedül lenni Istennel – hogy átvegyük az Ő észjárását, ráhangolódjunk a gondolataira, és benyomásokat és kijelentést kapjunk tőle az emberek szükségseit illetően!

János körül nem volt semmi hétköznapi – inkább rendkívüli volt minden. Ő dorgálta meg Heródest Fülöp nevű testvérének felesége, Heródiás miatt, és mindama gonosz miatt, amit Heródes elkövetett. Amikor aztán Heródiás lánya Heródes előtt táncolt, ő mindent felajánlott neki, akár a fél királyságát is, és a lány Keresztelő János fejét kérte (Máté 14:3–11).

Ez a szent férfiú magányos volt. Isten úgy vezette Jánost, hogy kiszakadhasson belőle a kiáltás: az egész ország terhe nyomta! Képes volt kiáltani a nép bűnei miatt. Isten szent, és mi Ábrahám gyermekei vagyunk – a hit gyermekei. Félelmetes ítélet közeleg – kiálts hát, kiálts!

János nem tudta megállni, hogy ne kiáltson a nép bűne miatt. Anyja méhétől fogva betelt Szent Szellemmel (Lukács 1:15), és fölvállalta ezt a terhet. Szigorúan lépett fel, de a munkája révén az ország nyitott lett Jézus szolgálatára. Jézus elkezdte működését, mégpedig valami új módon.

„*Eljött János, aki sem eszik, sem iszik*” (Máté 11:18) – János kiáltással jött. Hátrahagyta apját és anyját, szíve az oltáron vérzett. Ő viselte a terhet, a kiáltást, a nép szükségét. Az egyedüli hely, ahol lélegezhetett és szabad lehetett, az a puszta volt, a Menny légköre – míg elő nem lépett az üzenettel, a szükséges előkészületet hirdetve. Mielőtt Jézus színre lépett, a megtérés helyet készített a megváltás számára.

Benned is munkálkodnia kell a Szent Szellemnek, miként Jánosban – akkor Isten rajtad keresztül is működni fog mások életében.

Mai gondolat: Isten az olyan személlyel van, akinek csak egy kiáltásra futja.

Július 5

Tudjuk, mik a szükségünk

Ha csak ruháit illelhetem is, meggyógyulok.

Márk 5:28

Napi szakasz: Márk 5:25–6:6

Micsoda kiváltság Isten nyájáról gondot viselni – mikor Isten a népe bátorítására és arra használ bennünket, hogy segítsünk a szükségét szenvedőknek helytállni az őket érintő sok-sok megpróbáltatással szemben! Micsoda szent elhívás ez! Ebben mindnyájunknak megvan a munkánk – és el is kell végeznünk, hogy majd bátran megálljunk Mesterünk megjelenése napján, és senki el ne vehesse tőlünk a koronánkat (Jelenések 3:11). Minthogy az Úr mindig bátorítással fordul felénk, mi is bátorítással szolgálhatunk másoknak. Készségeseknek kell lennünk, az elménknek pedig nyitottnak és engedelmesnek a Szellem gondolatai iránt. Az alázaton kívül Isten gyermeke számára nincs más hely Isten nagyszabású tervében. Isten addig nem végezheti el mindazt, ami szándékában áll – mindazt, amiért eljött, hogy az Igén keresztül megtegye –, amíg el nem vezet bennünket odáig, ahol megbízhat bennünk, s ahol tartós közösségben állunk Ővele a világ megváltására vonatkozó nagyszerű tervében. Ezt az igazságot Jákób élete illusztrálja számunkra. Istennek huszonegy évébe került, hogy Jákóbot alázatra vezesse, amikor már megtört szívvel és töredelmes szellemmel tudta szolgálni Őt. Isten még erővel is fölruházta, hogy Ővele birkózzon, és Jákób azt gondolta: „Azt hiszem, ura vagyok a helyzetnek” – míg Isten meg nem érintette a csípőjét, hogy megtudja: ő csupán egy halandó ember, és most a halhatatlannal van dolga. Amíg azt gondoljuk, hogy mi is megszabadíthatjuk magunkat, mindaddig folyton próbálkozunk ezzel.

A Márk 5:25–34-ben egy asszonyról olvasunk, aki sok orvostól sokat szenvedett, és amije csak volt, rájuk költötte. Ennek ellenére nem lett jobban, inkább súlyosbodott az állapota. „*Ha csak ruháit illelhetem is, meggyógyulok*” – mondta magában. Végre ráébredt, mi is a baja. Amikor kiüresedünk, a lehetőségeink végére érünk, amikor annak a tudatában jövünk Istenhez, hogy semmik vagyunk, és segítségre szorulunk, akkor történik meg, hogy Ő fölemel bennünket.

Mai gondolat: Gyakran az hátráltat legjobban, ha csordultig van a poharunk.